

příjemce právo žádati na státu, aby mu daňový rozdíl nebo daň vrátil. Podrobnosti ustanoví nařízení.

(6) Změna úplaty, vzniklá podle odstavce 4 nebo 5, nemůže být důvodem zrušení smlouvy, nebylo-li ve smlouvě ustanoveno jinak.

(7) Podnikatelé, kteří nejsou výrobci, a mají ještě toho dne, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění seznam přepychových předmětů, na skladě zboží, zdaňované dříve v drobném prodeji, podle změněného seznamu zdaňované však u výrobce nebo při dovozu, musí toto zboží zdaniti přepychovou daní tak, jako by bylo podle změněného seznamu ještě zdaňováno v drobném prodeji; výrobci však musí dnem, kdy nabude účinnosti nařízení, kterým se mění zmíněný seznam, odvésti z celé své tržby za přepychové předměty daň 12%.

(8) Zásoby předmětů, které mají na skladě podnikatelé v době, kdy předměty toho druhu nařízením byly prohlášeny za přepychové, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji; jestliže však jde o předměty, zdaňované u výrobce, který tyto předměty sám vyrobil nebo z ciziny dovezl, zdaňují se při dodávce 12%ní přepychovou daní již u zmíněného výrobce. Proto musí všichni podnikatelé o této zásobě předmětů pořídit do 14 dnů po dni, kdy nařízení nabylo účinnosti, inventuru, a to podle stavu z tohoto dne; výsledek inventury zapíše jako první položku do předepsaného zásobníku a oznámí v téže lhůtě příslušnému finančnímu úřadu I. stolice.

(9) Zásoby předmětů, které podle seznamu přepychových předmětů nejsou přepychovým zbožím, které jsou však zcela nebo převážně zhotoveny z hmot, prohlášených nařízením za přepychové zboží, a které jsou na začátku účinnosti tohoto nařízení na skladě, zdaňují se 10%ní přepychovou daní až v drobném prodeji. Také stran těchto předmětů jsou podnikatelé povinni pořídit inventuru, výsledek její zapsati do zásobníku a oznámiti příslušnému finančnímu úřadu I. stolice ve lhůtě, stanovené v odstavci 8.

(10) Tento zákon pozbývá účinnosti dnem 31. prosince 1938.

§ 50.

Pro v á d ě n í z á k o n a.

Ministru financí se ukládá, aby tento zákon provedl ve shodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství a sociální péče.

267.

Zákon ze dne 21. prosince 1935 o přírážkách k daní z obratu a daní přepychové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Všeobecná přírážka.

(1) K daní z obratu a daní přepychové (též paušalované daní z obratu a paušalované daní přepychové) podle zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 268 Sb. z. a n., o daní z obratu a daní přepychové, ve znění zákonů ze dne 16. prosince 1926, č. 246 Sb. z. a n., ze dne 19. prosince 1930, č. 188 Sb. z. a n., ze dne 28. dubna 1932, č. 56 Sb. z. a n., a ze dne 21. prosince 1935, č. 265 Sb. z. a n., stanoví se přírážka ve výši 50% daně za dobu od 1. ledna 1936 do 31. prosince 1937.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na 1%ní pravidelnou daň z obratu podle § 10, odst. 1 zák. č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930, 56/1932 a 265/1935 Sb. z. a n. a na paušalovanou nebo sníženou daň, nahrazující výhradně nebo převážně 1%ní pravidelnou daň z obratu.

(3) Ministr financí se zmocňuje, aby po dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností nebo s ministrem zemědělství v případech hodných zřetele vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení stanovil, že se ustanovení odstavce 1 nevztahuje buď úplně nebo částečně také na některou paušalovanou daň z obratu, která nahrazuje výhradně nebo převážně 2%ní pravidelnou daň z obratu, nebo na paušalovanou daň přepychovou.

(4) V nařízeních o pevných sazbách daně z obratu nebo daně přepychové při dovozu a ve vyhláškách o paušalování daně, které se budou týkati doby po nabytí účinnosti tohoto zákona, může být přírážka podle odstavce 1 zahrnuta již do daňové sazby.

§ 2.

Zvláštní přírážka.

(1) Podnikatelé, kteří mají tři nebo více prodejen (odstavec 2), dále pak podnikatelé, kteří mají jednu nebo více prodejen s jednotnými cenami (odstavec 3), jsou povinni platiti vedle přírážky podle § 1 ještě zvláštní přírážku k 2%ní pravidelné daní z obratu za dobu od 1. ledna 1936 do 31. prosince 1937 z těch

dodávek a výkonů, které byly provedeny (splněny) prodejny, pokud se týče prodejny nebo prodejny s jednotnými cenami. Tato zvláštní přírážka činí 100% pravidelné 2% ní daně z obrátu (bez přírážky podle § 1).

(2) Prodejny podle odstavce 1 rozumí se každá provozovna, která provádí (splňuje) dodávky výhradně nebo převážně spotřebitelům; spotřebitelem je při tom každý, kdo nabývá předmětu k jinému účelu než ku prodeji nebo zpracování po živnostensku. Za prodejny se nepovažuje výrobní provozovna, t. j. provozovna, ve které jako v celku se provádí výroba jakožto hlavní činnost, dále kanceláře prodejní, kanceláře representační, vzorkovny a jiné provozovny, jež uzavírají obchody jménem výrobní provozovny, která pak zboží dodá a účtuje. Povahu prodejny neztrácí provozovna, ve které se provádí výroba nebo opravy zboží jakožto činnost vedlejší.

(3) Prodejny s jednotnými cenami podle odstavce 1 rozumí se každá provozovna, která provádí (splňuje) výhradně nebo převážně spotřebitelům dodávky předmětů, jež podle obchodních zvyklostí k sobě nepatří, a to výhradně nebo převážně v jedné nebo několika pevných cenových stupnicích; spotřebitelem je při tom každý, kdo nabývá předmětu k jinému účelu než ku prodeji nebo zpracování po živnostensku.

(4) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje:

1. na podnikatele, u nichž celkový obrát v rozhodném daňovém období nepřesahoval 500.000 Kč. Celkovým obrátem se při tom rozumí roční souhrn všech podnikem přijatých úplat (po příp. účtovaných cen) s připočtením daně a ceny předmětů, vzatých pro vlastní spotřebu, po příp. ceny dodávek a výkonů mezi závody téhož podniku a dodávek a výkonů mezi závody nebo podniky téhož majetníka (stanoví-li jejich daňovou povinnost paušalovací vyhláška), avšak po odečtení vrácených úplat; u podnikatelů, kteří neprovozovali podnik po celý rok, stanoví se celkový obrát (roční) v poměru k obrátu, dosaženému za část roku, po kterou podnik provozovali. Rozhodným daňovým obdobím rozumí se předcházející daňové období; u podnikatelů, kteří v předcházejícím daňovém období žádný podnik neprovozovali, rozumí se rozhodným daňovým obdobím běžné daňové období. Podnikatelé, kteří mají více provozoven, jsou povinni uvést v daňových přiznáních též celkový obrát podniku v rozhodném daňovém období;

2. na výdělková a hospodářská společenstva, nehledíc na vyšší celkového obrátu.

(5) Ministr financí se zmocňuje, aby po dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností nebo s ministrem zemědělství v případech hodných zřetele poskytl osvobození od přírážky podle odstavce 1 nebo její snížení.

(6) Ve vyhláškách o paušalování daně může býti stanoveno, že podnikatelé, uvedení v odstavci 1, jsou povinni platiti zvláštní přírážku také k paušalované dani z obrátu, která nahrazuje výhradně nebo převážně 2% ní pravidelnou daň z obrátu, nebo k paušalované dani přepychové, a to až do výše 20% paušalované daně (bez přírážky podle § 1).

§ 3.

Ustanovení společná.

Přírážky podle §§ 1 a 2 jsou součástí daně z obrátu nebo daně přepychové (po příp. paušalované daně z obrátu nebo paušalované daně přepychové) a platí o nich všechna ustanovení zákona č. 268/1923 Sb. z. a n. ve znění zákonů č. 246/1926, 188/1930, 56/1932 a 265/1935 Sb. z. a n., pokud neodporují tomuto zákonu.

§ 4.

Ustanovení závěrečná.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1936 a pozbývá jí dnem 31. prosince 1937; provede jej ministr financí v dohodě s ministry spravedlnosti, průmyslu, obchodu a živností, vnitra, zemědělství a sociální péče.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Trapl v. r.

268.

Vyhláška ministra financí ze dne 27. prosince 1935

o tom, na kterou paušalovanou daň z obrátu a paušalovanou daň přepychovou se nevztahuje ustanovení § 1 zákona ze dne 21. prosince 1935, č. 267 Sb. z. a n., o přírážkách k dani z obrátu a dani přepychové.

Podle § 1, odst. 3 zák. č. 267/1935 Sb. z. a n. ustanovují v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností a s ministrem zemědělství: